

Рецензия

от

проф. д-р Свилен Райчев

на дисертационен труд за присъждане
на образователна и научна степен „доктор”

на

Ву Мейхонг

на тема:

**„Сравнително изследване на държавните образователни стандарти по
“Музика” в училищното образование в Китай и в България”**

Професионално направление 1. 3 Педагогика на обучението по...

Докторска програма „Методика на обучението по музика”

Научен ръководител: проф. д-р Цветанка Коловска

Ву Мейхонг е роден през юни 1982 г. в Чунцин, Китай.

Завършва бакалавърска степен специалност “Музикология” през 2007 г.
През 2010 г. получава магистърска степен по същата специалност.

Научните му интереси са в областта на музикалната педагогика. През този период той публикува три научни статии. Темата на магистърската му теза е “Изграждането на правила за музикално образование в съвременните китайски училища”. От юни 2010 г. досега той работи като преподавател по оценяване на музиката, хор и дирижиране и изработване и свирене на керамични инструменти в Университета по керамика в Дзиндежен, провинция Дзянси.

- втора награда на конкурса за лекции на млади учители

- награда за напреднала личност в преподаването и възпитанието в Керамичния университет в Дзинджън

- награда за добър учител в сърцето на учениците във втората нова ера в Керамичния университет в Дзинджън

- както и десетки други провинциални и общински отличия и награди

Публикувал е повече от 10 статии, ръководил е един научноизследователски проект за сътрудничество между университети и индустрия на Министерството на образованието на Китай и е ръководил и участвал в три други проекта на университетско или по-високо ниво.

От декември 2020 г. е докторант редовна форма на обучение по професионално направление 1.3 „Педагогика на обучението по...“, докторска програма „Методика на обучението по музика“ към катедра „Музикална педагогика и дирижиране“ при АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“ – Пловдив. По време на обучението си е реализирал три научни публикации в специализирани издания в България. През 2023 г. успешно завършва обучението като редовен докторант.

Отчислен е с право на защита на дисертационен труд със заповед №РД-27-181 от 18.12.2023 г.

Дисертационният труд е обсъден и предложен за публична защита на заседание на Катедра „Музикална педагогика и дирижиране“ към АМТИИ „Проф. Асен Диамандиев“, гр. Пловдив, състояло се 21.02.2024 г.

Дисертационният труд съдържа общо 207 страници, които включват увод, шест основни глави с подраздели, Заключение, Приноси на дисертационния труд, библиография и приложения.

Впечатлен съм от начина, по който е замислен и изграден дисертационния труд – академично, с отличен стил.

Основната цел, която си поставя този труд е да представи идеите за музикално образование и да се направи цялостен и систематичен анализ на стандартите за учебни програми по музика за начални и средни училища в Китай и България с цел да се постигне взаимен културен и образователен обмен с цел да подобри цялостното качество на образованието.

Идеята за обстойно проучване и анализ на особеностите на обучението е сама по себе си голямо предизвикателство. Обобщени са концепциите, методите и резултатите от преподавателския опит в музикалното образование на базата на които са съставени препоръки за повишаване стойността на музикалното образование чрез насочване вниманието на обществеността към социалната стойност на музикалното образование и същевременно популяризиране на националната музика.

Още в целенасочения *Увод* на дисертацията ясно са изведени целта и задачите на изследването, като са показани тенденциите в музикалното образование на Китай и България в момента и цялостно е проследен процесът на адаптация на системата за музикално образование.

Първата част на изследването *Международен контекст и двустранен обмен в китайско-българското музикално образование* отразява методите за преподаване на музика, насочени към ученици от различни възрастови групи и се прави сравнение на стандартите на

музикалната учебна програма на основните и средните училища на двете държави. Показани са и тенденциите за развитие на образователна философия.

Във *втора глава* е се отделя внимание на историческата еволюция на музикалното образование в Китай. Направено е изложение на актуалното състояние и проблеми на китайската система за музикално образование и мерките за нейното подобряване като се предлагат осъществими предложения. Според автора на първо място е създаване на система от учебни програми по музика с национални характеристики и разработване на персонализирани курсове като се използват разнообразни форми на организация на обучението.

Трета глава акцентира върху стандартите за учебна програма в музикалното обучение в Китай, като се дават стратегически насоки за подобряване способностите на учащите в музикалното възприятие, разбиране, оценяване, изразяване и дори творчество и иновации. Култивира се естетическия вкус на учениците и се развиват артистичните им заложби. Всичко това спомага да се изградят адекватни естетически възгледи.

Четвърта глава на настоящата работа е опит да се представи съвременното състояние на образованието в България и по-конкретно - училищното музикално образование. Специално внимание се отделя на създаването на Държавни образователни стандарти в България.

В пета глава се анализира стандартът за учебна програма по музика в българското училище в начален, прогимназиален и гимназиален етап на обучение. Прави се обобщението, че действащите държавни образователни стандарти по предмета „Музика“ в България в отделните етапи на обучение осигуряват необходимото ниво от знания и умения, които учениците трябва да овладеят в училищното образование.

Шеста глава е сравнение на стандартите за музикално образование и учебните програми в Китай и България. Анализирани, конкретизирани и обобщени са приликите и различията по отношение на тези стандарти.

В *заключението* е направен извода, че музикалното образование в Китай и България е повлияно от западноевропейската музикална образователна система, но двете страни са създали свои собствени модерни музикални образователни системи.

Дисертационния труд е аналитичен размисъл на автора върху традициите в китайската и българската музикална култура и музикално образование. Дисертационния труд е много полезен и ще бъде полезен за младите хора, които се обучават за музикални педагози.

Така представената дисертация обогатява нашата научна литература и може да послужи със своите идеи за нови научни разработки.

Трудът има ярко изразен приложен характер. В този смисъл той се явява естествена връзка с миналото и перспективното развитие на китайската и българската музикална култура и образование. Посочват се проблемите, съществуващи в преподаването и управлението на музикалното образование и се изследват начини за решаване на тези проблеми.

Напълно съм съгласен с изведените от автора приноси на дисертационния труд.

Дисертанта има и необходимите научни публикации по темата. Използваната библиография, включваща 77 заглавия, е впечатляваща и коректно цитирана и подредена.

Като предимство на дисертацията, бих отбелязал и наличието на две приложения и използването на 15 таблици, с които представената разработка само печели.

Като заключение искам да кажа, че трудът притежава необходимите приносни качества на дисертация за придобиване на образователната и научна степен „доктор”.

Убеден съм, че дисертационния труд на Ву Мейхонг има приносен характер, както в теоретичен така и в приложен смисъл. С цялостната си дейност и приноси кандидата отговаря на изискванията за придобиване на образователната и научна степен „доктор” в Професионално направление 1.3 “Педагогика на обучението по музика.”

Проф. д-р Свилен Райчев

